

A-ngălbenit o frunză...

Flavius Laurian Duverna

A-ngălbenit o frunză...

A-ngălbenit o frunză la cais
Sub somnul dulce-a unui vis,
Și-n fiecare zi o văd altfel -
Ea pare-a fi de-un alt model
Față de celelalte, din frunziș.

Dar de ce s-a schimbat, oare,
C-o așa de-o tristă înfățișare?
Și-a terminat stagiul cântării
Din timpul dulce-al fremătării
La briza de vânt pe răcoare?

Poate că și-a-mplinit menirea
Așa cum i-a fost rânduirea -
Când de pe ram în primăvară
A dat semnalul c-o s-apară,
Și-a anunțat... dez mugurirea...

Și ce frumoasă a fost ivirea
Când și-arătau împodobirea
În culori scumpe de smarald
Ce-n zilele cu timpul cald -
Frunzele-și 'nălțau privirea!

În cor, la brizele cele de vânt
În freamăt se-ngânau în cânt
Când le-adiau spre răcorire,
Când toate-n dulcea glăsuire
Vesteau că-i viață pe pământ.

O! e tristă acum îngălbenirea
Căci și-a-ncetat în cor unirea,
Și n-or mai fi nici multe zile
Până când trista despărțire -
Va spune c-a sfârșit menirea.

Făcându-și partea de lucrare
Nu și-a pierdut dorința mare
Pentru-n nou an de bucurie -
Chiar de va fi cuprinsă-n glie
Topindu-se spre transformare.

Flavius Laurian Duverna
13 august 2019